

„Soča“ izhaja vsak petek in velj s pošto prejemanja ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto . . . . . f. 4.50
Poi leta . . . . . „ 2.30
Četrt leta . . . . . „ 1.20

Pri oznanilih in prav tako pri „pošlanicah“ se plačuje za navadno tristo-
no vrsto:

8 kr. če se tiska 1 krat
7 „ „ „ 2 „
6 „ „ „ 3 „

Za večje črke po prostoru.

SOČA

Posamezne številke se dobivajo po 10 soldov v Gorici v tobakarnici v gosposki ulici blizu „treh kron“ — v Trstu v tobakarnici „Via della casa serma 60“.

Dopisi naj se blagovoljno pošiljajo uredništvu „Soča“ v Gorici „Via Duomo“ h. števil. 337, II. nadstr. naročnina pa opravištvu „Soča“ v Gorici „Via scuole“ h. št. 429, II. nadstr.

Rokopisi se ne vračajo; dopisi naj se blagovoljno frankujejo. — Delalcem in drugim nepremožnim se naročnina zniža, ako se oglase pri uredništvu.

Glasilo slovenskega političnega društva goriškega za brambo narodnih pravic.

Turška molitev.

Žalostno je bilo pred nekoliko leti v severoamerikanskih zedinjenih državah, ko so se južne države hudo bojevale zoper severne za robstvo, a še žalostnejše je bilo, da so se tikrat nahajali tako nesramni i podli Evropejci, ki so duševno i gmotno podpirali južne puntarje proti severnejšim državam.

Mi smo pa še to doživeli, da še hujše robstvo, še silnejše trinoštvo najde koncem devtinajstega stoletja svoje apologete i branitelje. Da, še više: stekli tiran osmanski, ta šakal iz Batuka, Perušice. Bazardžika, Otlukoje i Panjagurišča tlačé pod sabo svoje polumrtve žrtve sme še tožiti svojo upebano žrtve, sme še po svetu legati, da ubozi ti neoboroženi Bolgarji doprinašajo okrutnosti na oboroženih Turcih, — i da bode nečimernost dovršena: po Evropi se nahajajo „izobraženci“, kateri imajo to peklensko laž za resnico, nahajajo se podkupljivi dopisovatelji, kateri take leži razširjajo i potrjujo, nahajajo se državci, kateri hote Turke teh trinogov braniti, i nahajajo se v sreči zapadno-krščanskega sveta možje, ki so v svetelj jezici svojej vrgli prokletstvo svoje na ves staroverski ruski svet, ki je napovedal boj na življenje i smrt njegovemu sodrugu carigraskemu „šejk-ul-Islamu“.

Nij davno še, odkar so si napravili na Angležkem gospoda lordi „dobri dan“. Dali so si od staroga renegata, turškega poslanca Mususura bega pri šampanjci praviti, glejte no čudo — o turškem napredu. A kako so ploskali, ko je imenovani renegat vso krivdo dosedanje kulturne zakasnelosti zvrnil na Ruse i sploh na Slovane, a kakó jim je srce od radosti skakalo, ko je rečeni odrezanec zagotavljal, da je vkljub vsemu nasprotovanju nastopilo vse Turško novo življenje pot, da s konstitucijo, katero je ono proglasilo, padel je ves razloček meju krščani i mahomedani, i da je vsemu temu on sam najlepši dokaz, ker sedi, če prav je krščan, v turškem senatu. — Zviti Turek je dobro vedel, pred kom da govori i za to se je predrznil takó v en dan legati. Nemudoma za njim je vstal lord Beaconsfield, da bi povedal svetu, kako da je vse krivica, kar koli se govori i piše o slabej volji turške vlade proti njenim krščanskim podložnikom!

LISTEK.

Prizigalec,

Roman v 2 zvezkih (I. zvez. 508 str.; II. zvez. 512 str.)

iz angleščine poslov. prof. J. Jesenko v Trstu.

Dalje.

A Prizigalčeva Jerica tega ne stori ter zaverne ponudeno roko, dobro vedoč, da bogastvo, zunanja sreča in bliščoba ne podeljijo človeku stanovitne zadovoljnosti. Tudi bi bila z drugačnim ravnanjem postala nezvesta svojemu sercu, ki je na tihoma bilo ravno tako toplo za Viljema, kot je bilo Viljemovo za Jerico, če prav si v listih nista nikdar omenila te medsebojne naklonjenosti. Ista rahločutnost in nežnost jo vodite pozneje, ko se je Viljem vernil iz vzhodne Indije. Strahovito terpi blaga devojka, ko je slučajno naletela Viljema v družbi ošabne Izabele Klintonove. Serce jej skoro poka, kako je gosposka družba sodila Viljema po unanjih razmerah ter ga privajala Izabeli. Zdi se jej, da se jej Viljem ne more izneveriti, a posluša jih ju serma in gleda v razmerah, ki so jej na videz uničile vse nade na lepo bodočnost. Uči se odpovedavati svojej sreči, če prav jej serce kervavi. Pa tudi v tem strahovitem položaju je nje ljubezen do nekdanjega ljubimca tako globoka, tako toplá, tako nesebična in resnična, da je pripravljena samo sebe žertovati, pogubiti se v globoki vodi, da bi le otela preširno Izabelo, katero blezo ljubljeni Viljem rad ima. Na goreči ladiji se zato

A v vsem tem zboru izbranega društva salonškega, v vsem tem leščecem zboru ministrov, državnikov i pismonukov nij bilo človeka, kateri bi v oči temu drzovitemu lumbugu povedal pravo resnico, da bi bil na prosto pobaral onega renegata, ako je namreč s papirnato turško konstitucijo zrušen i neveljavnim proglašen koran, in ali nij morda še dan danes ta zakonik prorokov vlastnim i najvzvišenejšim zakonom osmanstva, ter ako se ne glasi najtemeljitejši ukaz te mohamedanstva biblije tako-le: vsi nevernici imajo se iztrebiti ogajem i mečem s površja zemlje; ako se jim hoče darovati življenje, sme se jih imeti samo za robove za službovanje izvoljenih sinov Allahovih? To prašanje bi bilo zadostilo, da bi vse te skupljene temnjake i hvalopevce turškega barbarstva k pameti privedlo.

A ti dobri ljudje vedo prav dobro, da je Turcija največa teokracija, oni vedo prav dobro, da nikakor ne zakon svetski, temuč da je knjiga naboženska, koran, svetim zakonom vsega društvenega i javnega življenja v tej državi i vedo prav dobro, da tudi te najnovejše konstitucije turške nij upal se Midhat sultanu predložiti, dokler je nij zahvalil najvišji tolmač korana, turški papež, ki se zove: „šejk-ul-Islam“. Ta stražnik zakona prerokovega pa je in ostane najvišja uravna avtoriteta turška, ta vzvišuje sultane na tron, on jih paha s prestola in on poskrbi gotovo se svojimi ulemi, da nobena evropska nŏvota ne poruši zakona Mohamedovega. Da on ne sme i ne more dopustiti, da bi neverujoči „gjur“ imel v državljanskem življenju enake pravice s mohamedanom. I glejte! pri vsem tem hote še izobraženi državci evropski govoriti, da je mogoče preustrojiti Turško v duhu pravičnosti, pravice i svobode!

Dokler ne neha teokracije osmanske moč nad prebivalstvom krščanskim, trapila bode krščane osmanska moč ko do sedaj, odirala jih bode, ko do sedaj, kajti vse to je v osmanskem duhu ukoreninjeno. Turek ne sme biti krščanu pravičen. Kedor vsega tega ne veruje, naj bere vojno molitev, katero je zložil turški papež sam, kakor smojo v zadnjem listu priobčili.

Ta molitev mora i vsem zaslepljencem oči odpreti. — Staroverski narode jugoslovenski! proti tebi uaróčito je naperena ta bojna molitev turškega papeža,

odpove edino mogočemu rešenju po gospodu Filipu ter svoj pajčolan naveže Izabeli, svojej nasprotnici, s katero rešitelj res srečno plava od ladije h kraju. Enako nežno i spoštljivo se obnaša, ko jo Viljem, vernivši se v Boston, pervikrat obiše pri Grahamovih. In koliko udanost in ljubezen kaže svojemu najdenemu očetu, ki jo kot neznani prijatelj dolgo časa zasleduje in opazuje! Raznoverstne najlepše lastnosti dičijo to uzorno devojko Jerico. Zanimati mora čitatelja od prave verste do zadnje ter mu kazati, koliko premore pametna odgoja pri mladeži, če neprestano dosledno deluje na njo.

S tem pa ni rečeno, da bi bil naš zanimljivi roman kaka podučna knjiga, ki bi ponujala staršem in odgojiteljem naj zdravejša vodila i pravila, kako naj odgojevajo svoje otroke ali jim izročeno mladež. Taka podučna knjiga ni naš roman Prizigalec. Če prav nas njegovo tako različno razvito dejanje neprestano podučuje. Ta poduk ni njegov namen. „Res“ pravi Jean Paul, „podučuje in mora podučevati poezija in po takem tudi roman, a le tako kot se cvetlica sedaj zapira, sedaj odpira in s tem in celó s svojim duhom naznanja vreme in dnevue čase. Nje občutljiva cvetka naj nikdar ne postane lesena prižnica; ta lesena ograja in oni v njej stoječi ne nedomestita žive nje spomladanske vonjave, S pesnikom nagovarja le človeštvo človeštvo; nikdar pa človek človeka.“

Kot je na enej strani Jerica prava uzorna podoba ženskemu spolu, enako uzorna podoba je na drugej strani Viljem moškemu spolu. Njegova mati, gospa Sullivanova, je iz nesrečne hiše Kuperjeve, oče pa mu je bil umerl v otročjih letih. Blaga mati, priprosta, kaj snažna in krepostna ženica, nepre-

a uteši se, kajti njegove molitve naš Bog ne uslišl. Žezlo vladarsko tvojih petstoletnih tlačiteljev se lomí. Ura tvojeja osvobojenja je udarila. Na Starej planini svanol je svobode dan! Kmalu pride čas, bo bode tvoj kruti sovrag ležal v prahu pod petami tvojih bratov slovanskih, kmalu pride dan, ko bodeš svoj na svojem mirno oral i s klobukom v roci molil ne v tujem, temveč v svojem jezici gospodovo molitev na srečo onega bratskega naroda, ki te je osvobodil od barskega jarna, i naš Bog te usliši: narod osvoboditelj bode srečen s teboj!

Vojna za osvobojenje Jugoslovanov.

Na vojnem bojišču napredujejo stvari ugodno slovanckemu orožju. Med dosedanjimi uspehi je pa, so ve, da padec Karsa največi, najslajnejši; osupnil jo vse kroge, a turške prijatelje jo še s posobnim strahom napolnil, kajti kaj takega niso mogli pričakovati. Trdnjava je bila namreč izvrstno oborožena in z živžem in municijo dobro oskrbljena, zraven tega lje po naravi in vojni umetnosti tako dobro utrjena, kakor nobena druga v mali Aziji in kakor prav redko katera drugod. Sežidana je med kotlastimi soteskami, v strahotnem gorovju, 5858 čevljev ali 1848 metrov nad morskó višino in je s čudnimi naravnimi trdnjavami obdana. Vsak, kdor ima kolikaj pojma o vojevanji in obleganji trdnjav, bi sodil, da treba tako trdnjavo le prav zamudno izstradati, — a da so je uže po 12 ur trajajočem boji ne ravno veliki presliti podala, tega ni moč razumeti. „Tak dogodek“, pravi „Narod“ skrivnostno doni po ušesih, tesnostjo napolnuje nam prsi, kot prečudno pravljico bi si ga zapomnili. Zgodovina enacega dogodka skoro nam ne pove.“

Zdaj se vojska velikega knjeza Mihaela koncentrue okolo Erzeruma, katera trdnjava se ne bo mogla dolgo držati, ker je nekda slabo preskrbljena se živžem in municijo in ker so tudi Mukhtarjevi vojaki zgubili ves pogum. Angležki „Standard“ je 26. nov. celó poročal, da je Muktar uže zapustil Erzerum, da bi vsaj armado rešil.

Ta nepričakovan uspeh ruskega orožja v mali

stano dela, da bi pošteno vzderževala svojega starega očeta in ljubeznjivega sinka. Pošilja ga v šolo, kjer izvrstno napreduje in se med vsemi odlikuje. Tudi v navadnem življenju mu vdihne vse kreposti, ki pounce mladeniča srečnega delajo.

Serca nobena tema, in minljiv
Noben ne časa brez opravlja vpliv,
Ne krik derhali, vdanost ne ljudi
Mu pota pravega ne zatemni.

Tako slika trinajsto poglavje na čelu odličnega Viljema Sulivana. Svest si svojih velikih duševnih zmožnosti bi res raji kot rad nadaljeval svoje izobraževanje v viših šolah, a neizmerna ljubezen do blage matere in čmernege starega očeta ga napelje, da zgodaj zapusti šolske klopi ter s svojim zaslužkom v lekarnici gospoda Braja manjša skerbi svojima rediteljema. Da bi tema ložje preskerbel vse prijetnosti v življenji, sklene celó zapustiti domovino, zapustiti ljubljeno Jerico, zapustiti mater in starega očeta in se podati daleč v tujo deželo med popolnoma neznanne ljudi. Tudi tu se ogiba vsem nastavljenim zanjkam, ker vodijo ga neomahljiva načela krepostne matere.

In jadrati po morji tem nevarnem morš.
O zgodaj bodi moder! Ker razbiti more
Se ladija, nes pametnemu pak se mora.
Delaven in pobožen, ljubeznjiv in prikupljiv,
prebrisan in moder, varčen in srečen je mladenič Viljem v malo letih si toliko opomogel v vzhodni Indiji, da je postal mlajši družnik bogatega trgovca gospoda Klintonu, prejšnjega svojega gospodarja.

(Dalje.)

Aziji pa ni nikomur tako neučeden, kakor angležkim kramarjem, kateri uže zopet upijejo, da hočejo z vojno silo ustaviti rusko zmagovalno napredovanje. Prav resno menda na to ne mislijo, radi bi le Avstrijo k nepremišljenemu koraku zapeljali, da bi ona v akcijo stopila in se za angležke interese — opekla.

Na evropskem bojišču se je zadnje dni na raznih krajih prav vro obneslo orožje naših slovanskih bratov in njih zaveznikov. Rumunci so pribojevali. Rahovo, važno mesto na Dunavu, pripelili so tam mnogo živeža in streliva; turška posadka je pobegnila proti Vidinu.

Dne 23. nov. so Rusi vzeli po dvanednem boji mečno utrjeno turško pozicijo Pravec med Orkhanjem in Edropoljem. Sovražnik, okolo 10 batajionov močan, bežal je v popolnem neredu.

24. t. m. so ruske kolone princa Aleksandra Odenburskega in polkovnika Lukovickega pod poveljem generala Dandeville-a vzele utrjeno mesto Edropolje. Ruski dragonci so bežeče Turke podili. Pri tej priliki so morali ruski vojaki čez gorati kraj velike težave premagati, a so se nad vso hvalo vzvišeno dobro držali. Zdaj skoro ni več mogoče, da bi Osmanu od jugozapada, od Orkhanja, kaka pomoč prišla. Osoda Plevne je odločena.

Iz Bogota se 27. javlja oficijalno: Včeraj so napali močan turški oddelki Trstenik in Mečko, ali bili so po šesturnem vročem boju z velikimi izgubami nazaj vrženi. Rusi so izgubili 300 mož, mej temi mnogo oficirjev. — 25. novembra so Turki prijeli Kovačico, ali bili so z velikimi izgubami odbiti, čez Polomarco, Gagovo zad za Karalom podeni. Rusi so izgubili 2 mrtva in 9 ranjenih. 25. nov. je prišlo 6000 Turkov od Brdice, ki so požgali vasi Ignatovico in Miškovce.

V Šipki soteski se Rusi tudi prav dobro drže in odbijajo junaškim pogumom pogoste turške napade. Današnji telegrami poročajo, da se je dalo na tem bojišču zadnje dni 500 Turkov ujeti.

Ornogorci še vedno zmagonosno napredujejo; osvojili so do zdaj vse zemljišče med črnogorsko mejo in Bojano, med morjem in skadarskim jezerom, vzviši deset utvrženj, med temi mesto Nebaj z 22 velikimi topovi, mnogo municije in hrane. Mesto Bar je osvojeno, trdnjava obkoljena, bombardira se in je uže silno razrušena. Slava junaškim črnogorskim sokolom!

Kratek pregled letošnje ruske vojne. (Dalje.)

Sreča je okrogla. Vojevanje obrnilo se je v Aziji na nesrečo Rusov, katero so oni svojim naglim, ali neobzirnim postopanjem sami zakrivali. Muktar paša, kateri se je bil silno usadil v svojih utrdbah v Zevinu, odbil je tukaj neprevideni naskok Loris Melikovega tako močno in odločno, da so bili Rusi primorani nastopiti nazaj pot, da se nejsjo mogli obdržati proti navalom sovražnika niti v soteskah pogorja Soghanskega i da so morali odstopiti tudi od obleganja Karsa, pri čem so bili tudi njih težki poljski bojni topovi komaj nevarnosti oteti. Muktar paša vedel je uporabiti svojo zmago in je z nenavadno hitrostjo postopal proti desnemu ruskemu krilu. Na to je vdaril z veliko presilo, ter je je dne 26. junija v Karakalisi, dne 2. julija pa v Toprakalu potolkel. Uže pred tem so levemu ruskemu krilu grozili Kurdi, kateri so pod Izmailom pašo od vanskega jezera naprej drli.

Nepovoljni nasledek vseh teh turških uspehov je bil, da so Turki polastili se zopet vse jarmenske zemlje, katero so bili prej izgubili. Nekoliko časa so še obdržali Rusi v svojej oblasti citadelo basajidsko, morali so pa pozneje tudi to trdnjavo opustiti, tako da so samo še Ardahan imeli v rokah. Desno rusko krilo s centromom, katero se je 18. avgusta v Kirikdarji, 26. (na sultanov god) v Kadiklariji i 2. 3. i 4. septembra v Jagnitepu, Kiziltepu i Kirikdariji z Muktarjem pašo brezuspšno bojevalo, ostalo je sicer na zemlji turškeje ne daleč od ruskih mej, a pri tem padlo je desno turško krilo pod Izmajlom pašo na rusko zemljo, ter je vdorlo v okolico Igdira. V bojih 2. 3. i 4. septembra, pri kterih je upotrebil Loris Melikov velik del zborna Tergukasovega poskusili so Rusi zagnati Muktarja pašo od Karsa čez granice ruske.

Menj srečno obnesie so se Turkom operacije, ktere so napravili za hebtom ruske armade. Vrgli so namreč krđelo čerkeskih ubežnikov na breg kavkaski in tako se je posrečilo Turkom, meseca maja, da so spuntali vse prebivalstvo zapadnega podbrežja kavkaskega proti Rusom. S tem je bila nazajna pot ruske armade v nevarnosti. V sled teh puntov, kateri so se pozneje razširili tudi na istočne kavkasko predele, bile so v nemalih stiskah vojne ruske operacije. Trdnjave ruske na pobježji abhazkem od Pote do predgorja artilerskega bile so bombardovane s turškimi oklepnimi ladjami, kterih moč nadkriljuje čnomorsko rusko bojno brodovje. Turki polastili so se tudi Suhumkale, poleg Pote najvažnejšega pomorskega mesta. V Suhumkale izkrcalo se je dvanajst tisoč turške redne vojske, ktera se je nemudoma polastila dokaj ruske zemlje. Vse to pa nej imelo taciš nasledkov, kakoršnih so se v Carigradu nadejali. Rusi znali so ustopiti daleč nazaj v svojo širno zemljo i Turki so bili primorani zapustiti Suhumkale —

vzemši seboj dokaj puntarjev i dokaj prebivalstva abhazkega. V Baghestanu potlačili so pa Rusi popolnoma upor komaj začetkom meseca septembra.

Nesrečaja je pa bilo turško brodovje na črnem morji. Bombardovalo je sicer nekoliko pomorskih mest, ali proglašene blokade izvesti nej moglo.

Več časa se je uže govorilo, da postopa Osman paša iz Vidina proti ruskej liniji, ali Rusi nejsjo za to vest prav nič marali; da za vse to nejsjo se še tiktak ne zmenili, ko je Osman paša iz Plevne slabo rusko posadko pregnal i ko je to mesto utrjevati začel, da bi od todi desno rusko krilo neprenehoma nadlegoval.

Menjši ruski napadi, kateri so od 20. do 22. junija trajali, bili so marsikedaj odbiti. Osman paša zasedel je Rahovo na Dunavu, in 28. junija vzel že tudi Lovce, lezeč na desnem njegovem krilu. Dne 30. junija naskočila sta ruska generala knez Šahovski i Schilder Schuldner z dvema i pol armadnima zboroma turške utrdbe pri Plevni. Bila sta popolnoma odbita izgubivši vsem do deset tisuč mož. Glavni ruski stan bil je mej tem zopet s Trnovega v Belo preložen, a zdaj je bil premeščen bliže k Plevni v Gornji-studen. V sled plevenskega pobitja bila je 3. julija naglo mobilizovana carska garda, nekoliko družih divizij armadnih i poklicana pod orožje tudi tretja vrsta zemske brambe blizu stoinosemdeset tisoč mož.

Pride še

Dopisi.

Iz goriške okolice, 28. nov. (Izv. dop.) Marsikdo bi mislil, da mora spadati Šempas med najbolj narodno vzbujene občine na Goriškem, — saj se ni glas narodnih buditeljev nikjer tako mogočno razlegal, nego na šempaskem polji dne 18. oktobra 1863. Kdo se ne spominja krasnega dneva?

Toda takrat zatroseno seme je ravno v Šempasu naj dalje mrtvo ležalo in še le te dni sem videl, da je začelo kaliti in da obeta tudi poganjati, cvesti in se razviti. Ko imajo nekatere druge vasi v goriški okolici uže dolgo svoje čitalnice — so se šempaski rodoljubi še le zdaj zdramili in se zložili, da so napravili šlovensko bralno društvo, katero šteje nad trideset udov, ima svojo prilježno sobo in je naročeno na slovenske časopise. Mladenci in možaki se nekda prav vro vnamajo za to, kar pozvedo iz časopisov.

Prav tako i a kar je najbolj želeli je to, da društvo stalno ostane in da je ne razžene vsaka malenkostna sapa. Šempasci, vajeni burji, se pač ne udajo nobeni nevihti.

Ker sem uže v Šempasu, moram nekoliko pokazati tukajšnje občinske predstojnike: Za mrtve s k r b e , z a ž i v e p a n e . Pokopališče so tako lepo in dostojno popravili in razširili, da bi si človek skoro želel v Šempasu umreti; občinska pot skozi vas je pa tako razrita in zanemarjena, da ni več varno po njej hoditi — kaj še le vozariti se! Saj je vendar zadosta gruša po šempaskih potocih in drugod okoli; koliko zamudite, posebno zdaj v mrtvem zimskem času, da si svoje poti dostojno uravnate in zasujete? Gospod župan je nekda energičen mož; ali bi ne bilo prav, da bi ravno v tej za občino tako važni in potrebni stvari razvil vso svojo eneržijo? Brez zamere!

Iz Kerškega 20. novembra. (Izv. dop.) Vem, da ne bo moj spis zanimal mnogo tvojih bralcev, draga mi „Soča“, a vendar vtegne vstrezati onim Goričanom, ki so nekđaj prepevali ob valovih naše dereče Save ter bratili se z nami. Kakor drugod po Sloveniji, tako i v Kerškem nij več onega navdušenja za narodno stvar, kakoršno je bilo pred letom dni.

Naše pevsko društvo hira, ker zgubljeva zaporedoma najboljše moči odhajajoče s trebuhom za boljšim kruhom, nego ga more dati naše malo — nemčurško mestice. Kako živo a tužno spominjam se onih krasnih besed, ki jih je napravljalo pevsko društvo lanskega leta, ter indolentne terpnele mestjane k zabavam celo vozarilo, da bi je malo za narodno lepo stvar ogrelo. A zastoj je bil ves trud. Mestjan je uže preveč pokvarjen, on je bil ter ostane večni „Bürger“ in, ko enkrat v letu „Bürgergarda“ v svoji zastareli uniformi, ter s puško, sistem še iz starodavnih turških vojak, izmaršira, mi je to naj večje veselje. Tuječ se velikim otrokom, ki soldatke igrajo, nehoté posmehuje.

Pa pustimo naš „Bürgerkor“, naj mirno čaka, da pridejo Turki, da mu bode dana prilika sopenkrat v polni paradii „ausrükati“ kajti, vi ne boste verjeli, da imamo tu največ nemčurških turkofilov, ki se naših bratov Rusov salamensko bojé.

Res je, da nas zapuščajo najboljše narodne močij zdaj nam odide še navdušen rodoljub, kateri je našim nemčurjem marsikatero nevšečno resnico povedal, a ostane nam vendar še jedro slovenskih mož, na kermilu naš verli narodni župan z večino narodnega občinskega zastopa. Tedaj je vendar še dobra nada, da se kedaj povernejo, če ne prejšnji časi, vsaj tem podobni.

Ko bi bilo „pevsko društvo“ svojo pozornost

malo bolj na kmete razširilo, imelo bi več vspeha, nego ga ima zaznamovati pri prevzetnih Kerščanih.

Sé Slancem zgubi pešćica tukajšnjih narodnjakov iskrenega spodbuditelja in podpiratelja in da bi tako ne bilo, bati se je, da pogasnejo zaporedoma one narodne iskre, katere sta z bivšim tajnikom (Goričanom) v mestu raztrosila in kolikor mogoče žive ohranila. Sreča mu pot, koder bo hodil, saj z vćim uspehom bo menda povsod za narodno stvar delal, nego mu je bilo pri vsej požertovalnosti v Kerškem mogoče. Zima z dolgočasnimi večeri prihaja, ptičeje petje je vtihnolo, a vtihovalo bo žalibože i narodno popevanje „pevskega društva“, dokler ne zadobimo sopen navdušenega spodbuditelja, ki bo razumel naš „fulk“ ter iz podstrehe izvelkel prašni oder, da sopen slovesno nastopijo naši fantje z milodonećim narodnim petjem. Do tedaj pa se zadovoljimo pri poštenej dolenskeje kapljici okolo mize veselih „ramšljarjev“!

Iz spodnjega Štajerskega, 26. nov. — (Izv. dop.) — Letos je bila na Štajerskem, morda tudi v drugih kronovinah, druga izjemna nabira novincev (rekrutov), ker se nij pri pomladanske nabiri številno novincev dopolnilo. K tej jesenskej nabiri pa njsjo bili mladnci vseh treh razredov poklicani, ampak le oni zadnjega razreda, ki njsjo bili pri prejšnih nabirah za vselej oproščeni. Vojaška komisija nij hodila po vseh okrajih zopet iskati, če bi morda še katerega rekruta dobila med uže trikrat pregledanimi mladenci, ampak mladenci so hodili h komisiji. Iz zgornjega Štajerskega so hodili v Judenburg, iz spodnjega pa v Maribor itd. Mladenci so pa za to dobili dieće kot vojaki.

Pretekli teden, v petek, 17. t. m. so šli tudi iz Ljutomerskega okraja vsi isti srećni mladenci veselo pod nadzorvom diurnista A.... skoz Ormuž v Maribor. V saboto po noći so se pa vsi zopet vrnili skoz Ormuž proti domu, se vće, da nekateri žalostnejši nego tija, ker so jih potrdili. Ko pa dospejo do Palovcev, M.... krćme pri Ormuži, napade jih velika druhal Ormužancev. Mladenci Ljutomerskega okraja videć, da se ne morejo braniti, zbežali so vsi razen nekako ošabnega diurnista A....; ustavitil se je misloć, da njega se ne bodo upali nabiti, a motil se je reveć, ker njsjo sirovezi gledali na škrice. Osuli so se krog njega ter ga tako nabili, da je obležal. Govorilo se je še celo, da so ga ubili. To nij res, a hudo je ranjen. Uzrok temu je bil, ker so Ljutomerćani steklenico žganice (žganja) pri krćmarji M.... pri Ormuži brez plaćila odnesli.

Ormuška in Ljutomerska sodnija ste stvar preiskovali. Enega Ormužancev je še ranjenec sam poznal. Čudno je vendar, da v takih slučajih glavarstvo ne pošilja par žendarjev kot spremljevalce. Še v domačem kraju, ko je nabira, kjer so mladenci le enega okraja, samo iz raznih vasi, hodi cela patrola ves dan okrog. In vselej se pripeti, da katerega neporedneža zapró. Iz Ljutomera do Ormuža so pa debele tri ure. Na tej poti, ker so bili nekoliko okajeni, mari bi se lahko mej saboj ne pobili?

Zvedel sem pa iz gotovega vira, da v Ljutomeru so hodili preteklo zimo žendarji s policajem po vseh gostinah in krćmah vrata zapirat. Je-li čvma bolj nevarno?!

Z Dunaja 26. novemb. (Toliko nepotrebnege strahu zaradi ene same ženske. — Iz socijalnega živjenja nekaj. — Ilustriran Zvon. —) Daleć gori v zveličanem rajhu nekje sta živela dva človeka, mlad fant pa mlada deklica. Zaljubila sta se; kedaj tu kako, tega nam zgodovina ne pove; tudi tega ne izvemo, koliko časa sta vživela sladke ure prve ljubezni. Le samo to vemo, da se je njegovo srce prvi ljubezni izneverilo in se za drugo vnelo. Pa kaj mislite, da so se tukaj vresučile pesnikove besede: „In komur se primeri — počí mn srce“? Kaj pa še? Kakor divja furija se vsede za mizo in misli na maščevanje to hudobno žensko srce. In iztuhtala jo je! Izvedela je bila zapušćena devica, da odpotuje nezvesti mož za nekoliko dni v glavno mesto nemškega cesarstva. Hajdi! spiše pismo ter ga pošlje v Berolin, v katerem naznauja, da ob doloćenej uri dospe tija take in take postave človek, ki misli vstreliti nemškega cesarja pa Bismarka. Jojmene! kaj takega se pa nij še slišalo! Ali ime je konćalo na — ki, mož je tedaj Poljak in Slovan, je vsakega zloćina sposoben. Tako so bobnali v sveti jezi vsi nemški listi ter pripovedovali o nezaslišanem namenu. Ali policija berolinska, ta je posebno zvita in prekanjena; in zgrabila ga je res tega hudobnege zloćinca, hitro ko je stopil na sveti kraj glavnege mesta. Ljudstvo nemško pa je hvalilo Boga in veselja si drgnilo roke, da jim je previdnost božja še ohranila modrega vladarja in njegovega zvestege služabnika. Nesrećnega človeka pa tirajo od berića do berića, od sodnika do sodnika, od Ponćija do Pilata, dokler se vsa smešna stvar ne razjasni. Parturiunt montes, nascitur ridiculus mus. In toliko nepotrebnege strahu zavoljo ene same ženske!

Pa ker sem ravno pri ženskah, naj povem še eno, ki razsvitljuje nekoliko spaćeno socijalno živjenje glavnege mesta.

Mlada hči bogatega Abrahama je uže dalj časa po dunajskih salonih na se obračala pozornost krščenih in nekrščenih baronov in vitezov; ali sin premožnega Izaka se ji je znal najbolj prikupiti, lepi Abrahamovi hčeri. Prosi za njeno roko; ona privoli, starši dovolijo, ju zaroče in ko preide leto in dan, se poročita. Ali le malo časa je trajalo nevestino veselje. Drugo jutro po poroki je vdobila od znane ženske pismo sledečega zadržaja: „Obžalujem Vas, mlada gosa, da ste se poročili z možem, ki je oče mojih treh otrok; moj mož je izvedel vse razmere mej menoj in Vašim mladim soprogom. Akti so vže pri sodnji; kmalu se ločiva in Vaš mož mora biti zopet moj. Vaša N. N.“ Še tisti dan je zapustila mlada vdova kraj nesrečne ljubezni ter šla dol v blaženo Italijo hladiti si bolno srce. —

Kakor sem slišal; namerava Stritar z novim letom dati svojem listu novo obliko, večji bode nekoliko „Zvon“ in — ilustriiran.

Ilustracije bode oskrboval mladi naš slikar Šubec. Takega lista nam je živo potreba; da radostno sežejo vsi po njem, sem prepričan. Če je „Zvon“ uže zdaj zelo priljubljen lepoznanski list ne le pri naši mladini, temveč tudi pri slovenskih krasoticah, koliko bolj se le potem. Meni sicer nij treba delati reklame za „Zvon“; „Zvon“ se sam priporočuje.

Politični pregled.

V državnem zboru je bila dne 21. t. m. sklenjena splošna debata o bankinem statutu. Predlog, da se prestopi k nadrobni razpravi je bil sprejet sé 169 glasovi proti 103. Slovenski poslanci razumne enega so glasovali proti in v srce nas je zabólo, ko smo brali, da je ravno ta eden glasoval z vladno stranko. Grof Coronini je bil med nasprotniki bankinega statuta.

Celó ustavoverne novine niso z rezultatom dozdane razprave zadovoljne. Vse gleda sé skrbjo in sumom v negotovo finančno prihodnost.

Iz spretnega peresa smo prejeli članek, kateri nadrobno razpravlja neugodne posledke dualizma in novih koncesij, ki se Ogrom nameravajo delati ravno po bankini reformi. Prečitali smo ga večkrat in žalibog spoznali, da ga v sedanjih razmerah ne moremo priobčiti, ker nekatere gospode resnica v oči kolje in ker vemo, da se našim naročnikom nič ne vstreže, — kedar se list g. državnemu pravniku tako prikupi, da ga za-se obdrži. — Če bi še drugi časniki z nami potegnili, Bog ve, da bi se trenutek ne pomislili, prositi, naj se zopet vvéde cenzura. Stokrat bi nam ljubša bila od sedanje tiskovne svobode z objektivno ravnavo. — Državni zbor je sé 144 glasovi proti 119 sprejel Herbstov predlog, da se podgovernerja nacionalne banke imata imenovati. Tudi ministri so za predlog glasovali.

Dne 5. decembra pridejo delegacije skupaj. Ali bo čudna zmes, kedar se sprožijo razgovori o orientalnem vprašanju?

Pri mestnih volitvah v Pragi so bili voljeni samo Čehi; Nemcev še k volitvi ni bilo. V Pragi in na raznih drugih krajih se pripravljajo, da naredijo razsvetljavo, kedar Plevna pade. In mi Slovenci?

Iz Carigrada se poroča, da so našli zopet plakate na zidovih prihite, ki zahtevajo, naj se sultan odstavi. Bati se je upora.

Angleži delajo v naglici velike vojne priprave. Nevarnost Erzeruma je angleške kramarje strašno razburila.

Na Francoskem se kriza čedalje bolj ostri. Zbornica ne mara novih ministrov spoznati in republikanska večina se vsled tega brani, spuščati se v razpravo budžeta za l. 1878. Mac Mahon se ne dá omajati, on hoče brže zbornico zopet razpustiti, nego bi se udal republikancem. Teško se poravnajo stvari na Francoskem brez krvi.

Razni časniki prinašajo vest, da je sv. oče Pij IX. nevarno bolan.

Razne vesti.

Vabilo k občnemu zboru pevskega društva „Slavec.“ Prihodnji izvanredni občni zbor pevskega društva „Slavec“ bo dne 3. decembra v prosto-

rih goriške čitalnice ob 11 in pol. Dnevni red je: 1. Volitev predsednika, 2. dopolnilne volitve odbora. K. obilni vdeležitvi vabi tukajšne in zunanje ude. Odbor.

V nedeljo 2. decembra se prav nujno vabijo društveniki „Slavčevi“ k pogovoru v čitalnico ob 6. uri zvečer. Naj nikdo, ki zamore priti, ne zamudi tega razgovora se vdeležiti.

Gospodom poverjenikom pevskega društva „Slavec“! Odbor tega društva je v zadnjem času imel več sej ter se posvetoval, kako bi bilo potrebno postopati, da se društvu prejšnja živahnost zopet pridobi. Kakor pri vsakem društvu, tako so tudi pri „Slavcu“ dobre finančne razmere glavni pogoj, da zamore delati, in svojo prelepo nalogo izvrševati. Priznati pa se mora žalibog! da „Slavčeve“ denarne razmere niso ravno najugodnejše. Ravno zaradi tega je odbor svojo posebno pazljivost na to obrnil, da skuša, kolikor je le mogoče, denarstvene razmere društva zboljšati. V ta namen je napravil posebne tiskane pole, v nje vpisal društvenike, ki imajo še kaj na dolgu (in to je jako lepa svota, da, ko bi „Slavec“ to dobil, kar mu društveniki dolžujejo, bil bi na boljših nogah, kakor malo katero drugo društvo). — Tiskane in od odbornikov napisane pole pa same tudi ne bodo nič koristile, ako ni na deželi delavnih, zanesljivih in za stvar vnetih mož, ki naj to izvršijo, kar je odbor začel.

Odbor je v ta namen imenoval za vsak okraj posebnega poverjenika, moža, do kterega ima odbor vse svoje zaupanje in ki v dotičnem kraji tudi pri Slavčevih udih zaupanje vživa.

Tem gospodom velja ta naša uljudna, ob enem pa tudi resna beseda. Gospodje! žrtvujte nekoliko časa in truda za lep namen, kterega ima naše edino pevsko društvo „Slavec“. Potrudite se do posameznih društvnikov, prigovarjajte jim, da naj svojo dolžnost storé in skušajte še mnogo novih udov društvu pridobiti. Kd. more zastalega dolga naenkrat plačati, naj ga plačaje v obrokih, na ta način bo vsakemu mogoče to storiti, kar se je zavezal storiti, kadar se je vpisal.

Gg. poverjeniki prejmejo posebne tiskane pole s podukom vred, kako naj ravnajo pri iztrijavi. Po tem navodu naj se vsi ravnajo. Nekoliko več veselja za stvar pri gg. poverjenikih in društvu je zdatno pomagano. Ali bi ne bilo nečastno, ko bi naši nasprotniki zopet na nas kazali in norčevaje nam rekali, da začnemo, pa ne moremo izpeljati? Pozurite se tedaj, delajte z veseljem za potrebno društvo, in „Slavec“ bo zopet z veseljem zapel, kjer bo nastopil.

Turkomania. V Berlinu je zblaznel nek mlad uradnik; lotila se ga je turkomania. Domišljava si narareč, da je Turek in da mora v Carigrad, kder bo sultana Murada zopet na prestol postavil. Shranili so ga v norišnico. Ako bi hoteli vse naše turkomane, vštevaje tolminske, v norišnico spraviti, ne bi zadostovale vse norišnice, kolikor jih je v Avstriji.

Srečen zalog. Verski zalog koroški je pri srečkanji dne 2. novembra t. l. sé serijo 538 štev. 13 državnih lozov l. 1860 zadel glavni dobitok 300.000 gld. Isti zalog se je pri istem srečkanji obogatel tudi za drugih 500 gold. Vsled te nepričakovane sreče nadeja se koroška duhovščina obilnih podpor.

Ročnjskim pogorelcem je presv. cesar najmilostljiveje podaril 1000 gld. podpore.

Obesil se je v pondeljek v St. Martinu nad Zdravšino kmet F. Visintin. Bil je nekda zelo zadolžen in pretilo mu je več eksekucij — katerim je ubežal v večnost. Sicer je svoje zadrege sam zakrivil — ker je rad pijančeval in zapravljal. Še dan pred smertjo se je v Zagraji z vinom in pivo prav živinsko napil.

Ostrupil se je te dni železnični uradnik na isterski železnici, St., 29 leten sin znane goriške rodbine. Uzrok je do zdaj neznan, a pravijo, da ga je že dalje časa nenavadna otožnost preganjala.

Imenovanje. C. k. finančna direkcija v Trstu je imenovala dosedanja kontrolorja Miroslava Kreipnerja in Aleksandra Bonnetta za davkarja, dosedanje adjunkte Eugenija Jucha (Jug?), Klementa Rovisa in Franca Vittorija za kontrolorje, in slednjū praktikante Aloizija Cordovardo, Ivana Dadamo in Ivana Hočvarja za daykarske adjunkte.

„**L'isonzo**“ naš ljubeznjivi prijatelj se spodtika nad tem, da so šolske sestre Notre Dame objave razstavo loterijskih dobitkov v municipalni dvorani v Gorici z italijansko-slovenskimi razglasli, kakor bi slovenski razglas skruniti dostojnost občinske dvorane v mestu, katero se ponaša s tem, da je italijansko. — Da se prihodajč vidimo!

Stroga policija. Na srbski in rumunski meji pazijo avstrijske oblasti jako natančno na potovalce in ne pusté nobenega čez mejo, če nima popolnoma pravih potnega lista za inostransko. 14. t. m. je policija od 163 delalcev, ki so hoteli prestopiti v Orsovi na Rumunsko, da bodo tam delali pri novi železnici, zavrnila 113 in jih poslala domov kakor gonjence. Ker utegne mnogo delalcev tudi iz Slovenskega napotiti se v Rumunijo ali Srbijo, naj jim

bodo te vrste v poduk, da se ne podajo na dolgo pot brez potrebnega potnega lista. Oglasiti se morajo namreč za take liste pri okr. glavarstvih s certifikatom županstva, h kateremu pripadajo.

Nadvojvoda Ljudevit Salvator je na obalah Adrije, blizo Milj (Muggia) sezidal lep grad, kateri je bil še le te dni popolnoma dovršen. Nadvojvoda se je te dni pripeljal v Trst in bode stalno stanoval v onem lepem gradu; prišla pa je za njim tudi njegova mati Maria Antonia, supruga ranjcega velikega vojvode Toskanskega in bode tudi ona stalno naselila se v Miljah.

Zlata poroka. — Od Šent Ila poroča „Gosp.“: Tukaj smo 29. okt. obhajali izredno svečanost. Prišla sta 2 starca, mož in žena pridne rodbine Sorkove v našo farno cerkev, kder sta po 50 letih zopet ptopila pred sv. altar k poroki. Poročil ju je njiju lastni sin Janez Sorko, župnik v Angeru. Drugi sin Alojz Sorko, župnik v Susilah, je poprej pridigal in tretji sin, Karel Sorko, nadučitelj pri Šent Ili, je orgljal svojemu starejšemu bratu pri slovesnej sv. maši. To je bilo za stara zakonska veliko veselje. Štirje sini so nja spremljali k zlataj poroki in štiri hčere, katerih vsaka pri enem bratu živi kot gospodinja. Vsem se je na licih brala velika hvaležnost in spoštovanje do ostarelih staršev!

Nova šolska knjiga. — Neutrudljivi pisatelj slovenski gosp. prof. Janez Jesenko je spisal ter na svoje stroške v „narodnej tiskarni“ natisnil dal novo, imenitno šolsko knjigo slovensko; občne zgodovine II. del „Srednji vek“. „Kolikor smo utegnili knjigo v naglici pregledati“ piše „Narod.“ videli smo, da nam v izbornem jeziku in v lepaj, preglednej razredbi na 158. straneh opisuje najvažnejše dogodbe srednjega veka, kakor se uče po naših višjih učilnicah. Dasi ravno je za sedaj pot tej knjigi v neko gimnazije in realke še zaprt (nadejamo se, da ne za večne čase! —), smo vendar prepričani, da se nemudoma uvede kot učna knjiga vsaj ondi, kjer se zgovina slovenski predava, namreč na učiteljski v Gorici in v Kopru. G. prof. Jesenku mora pa sloven. narod hvaležen biti in njegovemu neumornemu trudu in res požrtvovalnem delovanju, kajti vsako leto obogatit ta vili mož naše slovstvo z več imenitnimi knjigami.“

Vabilo na naročbo časopisa Matice Slovenske. — Kdor želi ta list prejmat, naj se oglasi pri tajništvu Matičnem (z naročnino ali tudi samo z zagotovitom, da hoče list prejmat) zadnji čas do konca decembra t. l. Tudi gg. pisatelji, ki imajo ali hočejo pripraviti za ta časopis kak znanstven spis, naj bi blagovoljno gradiva poslali za-nj. Iz pisarne „Matice slovenske.“

Tržno sporočilo firme Jos. Pipan et Comp. v Trstu dné 30. nov. 1877.

Vojna in čudna politika zapadne Evrope, ki vedno preti, da iz zdaj lokaliziranega boja za svobodo in civilizacijo, napravi občno evropsko konflagracijo, kriva je, da kupčija vedno le životari.

Pri vsem tem pa „haute finance“ noče nič vedeti o nevarnosti, in valute, katere so bile prvo polovico t. m. nekoliko poskočile, so šle zopet nekoliko nazaj. Trgovec resnično ne ve, pri čem da je: zaupanja manjka zdaj več, kakor nikoli poprej in to je naj veči vzrok, da trgovina peša. Pri takem položaji nij samo nobene podlage za špekulacijo, ki je vendar duša veče trgovine, ampak celó za manjše kupčije nij pravega veselja: vsakdo dela le toliko, kolikor je prav neobhodno potrebno v znanjše obstoja. Resničen je stari pregovor:

„Ce je kmetu trda, se tudi vsem drugim stanovom slabo godi.“ Mogoče, da se reči zboljšajo po povišanju davkov in colnine?! — Še precejšnji živahnosti v kupčiji, sledila je zopet mlačnost; nadejati pa se je v decembru večjega gibanja na našem trgu iz raznih naravnih uzrokov.

Kava — je vsled redkejših naročeb posebno na finejše kakovosti nekoliko v ceni padla; samo kava Rio se primeroma trdno vzdržuje pri starih cenah. — Ce bodo cene še padle, ali rastle, težko je uganiti: vendar pa okolnosti kažejo bolj na porastenje, ker dohajajo od vseh krajev sporočila o slabši letini, nego je bila lanska in eventualno povišanje colnine vtegne tudi nekaj vpljivati na to, ker vsled višje colnine na kavi (zdaj plača kava gl. 16 potem bode plačevala gl. 24 v zlatu od kvintala) došle bodo v decembru prav gotovo mnogobrojne in močne naročbe.

Olje oljkinó. — V poprejšnjih letih je doslo v tem času uže prav mnogo novega blaga; a letos nij došla še prav nobena ladija z novim oljem nižje vrste. Za eno partijo novega namiznega najfinejšega olja prašajo prvi imetniki 80 gld. čistega denara brez vsacega odbitka. To blago se torej ne premakne od svoje trdne tendence in najbrže mu bodo cene pri vsi dragosti še porastle.

Sadje. — Sultanove rozine so močno porastle; tudi rožiči in puškeke fige so šle nekoliko na

kviško, vse drugo sadje pa je ostalo pri normalnih cenah. —

Riž. — Cene italijanskega blaga so se zopet nekoliko vmaknile; tendenca pa je trdna in inostranska sporčila govore celo o malem porastku. —

Mast. — Še zmerom se prodaja mast in špoh po tako niskih cenah, da bi trgovci, ki bi se hoteli prevideti za več časa s tem blagom, poprej mogli zdatno dobiti, nego pa kaj zgubiti.

Petrolij. — Kakor smo že zadnjic omenili, je treba podlago za špekulacijo v tem blagu iskati k večjemu tam v Ameriki. — Cene so se v tem mesecu ponižale od gl. 19 do gl. 16 $\frac{1}{2}$ in denes se spreminjajo od gl. 17 do gl. 17.50. Mnogi trdijo in ne brez vzroka, da bodo cene v decembru zdatno porastle in to zaradi velikega porastanja colnine (zdaj plača petrolij gl. 1.50 v srebru, po novem letu morda gl. 8 v zlatu) in mnogoštevilnih naročb prav iz tega vzroka.

Domači pridečki. — Fežol je zdaj iskano blago in se brzo prodaja po dobrih cenah; za izvažanje na inostransko iščejo se posebno sledeče kakovosti: cukrenec, (Cocks) bel dolg in kratak, kanarček, svetlo rudeč in rumen; nam bi bile ponudbe velikih množin v vagonih prav ljube. — Maslo je nekoliko odjenjalo v ceni in nižje baže blaga nij niti mogoče prodati, kajti celo iz Ruskega dohajajo velike množine masla na naš trg; sploh je ponudba močnejša, nego vprašanje po tem blagu, kar naravno vpliva na nižje cene. — V krompirja se je v teku t. m. delalo prav močno, izvažale so se velike množine na Grško in sploh v Levanto; plačevalo se je lepo debelo in zdravo blago po gl. 3 $\frac{3}{4}$ do gl. 4 kvintal. Zdaj je zopet tišina in je težko doseči ceno gl. 3 $\frac{3}{4}$, kupovalci ponujajo k večjemu še gl. 3.50.

Žita dohaja malo, posebno koruze; na Anglezkem, so cene pšenice padle; na Ogerskem pa porasle — zaradi tega je močni izvoz nekoliko poenjal. Plačuje se denes lepa ogerska pšenica po gl. 13.10 do 30 kvintal. — V koruzi nij prav nič posla; blaga je sicer prav malo, a tudi kupovalcev primanjkuje, ker ljudje se še redijo s tem, kar so letos pridelali. Furlanska koruza se denes nij mogla prodati po gl. 6. funtov 116, prodalo se pa je nekoliko albaniške koruze po gl. 6.15 do 25. Blaga se skoraj nič ne pričakuje in ker bo v kratkem sopet začelo vprašanje po tem blagu, je morda zdaj ugoden moment za špekulacijo, kajti nade ni nobene, da bi bila letos koruza cenejša, nego je bila lansko leto.

Tukaj slede nekatere cene:

Kava Rio od gl. 99 do gl. 110. zbrana gl. 116 —118. Bahia gl. 96—100; St. Domingo gl. 108—114, Java gl. 118—121, Malabar nat. od gl. 110 do gl. 121, Malabar plant. gl. 130—148, Ceylon nat. gl. 100—118, Ceylon plant. gl. 138—150, Perl gl. 152—154, Mokka gl. 130—132, nagelnovi čvečiči Zanzibar gl. 190, poper Singapore gl. 48.50, Penang gl. 47.

Olje oljkino jedilno in za svitljivo gl. 53.50 — gl. 59, dobro jedilno gl. 60—60.50, najfinejšo gl. 62—63, namizno M. St. Angelo gl. 68.50—70 fino 71—72, najfinejšo gl. 74, Aix francosko gl. 76, bombazevo olje Bristol I gl. 54—55 II. gl. 51—52, lane-no olje gl. 45—46, trpentinovo francosko gl. 85.

Sadje. — Rožice I. gld. 11.25 — gld. 11.50, II. (Ciprio) gld. 5.50 — gld. 6.50 fige v vencih gld. 19. — gld. 20. dalmatinske v sodih gld. 15.— pulješke v sedih gld. 17. — Smirna Sultan I. v škatljah gld. 45.— limone 1 zaboj gld. 4.50 — gld 7. pomaranče 1 zaboj gld. 4.50 do gld. 6.— mandlji gld. 118. — gld. 122. rozine Sultan I. gld. 35 — gld. 42. II. gld. 28. — gld. 30. Eleme gld. 22. — gld. 28. srce rudeče gld. 20. — gld. 22. čisme črne gld. 17. — groždiče ali opaša I. gld. 24. II. gld. 23.

Razno blago. Kolofonij gld. 8. — gld. 12. arniki Yormouth sodec gld. 12. — gld. 13. ribe polenovke gld. 37. — gld. 38. rum pravi Jamaica liter gld. 2. do gld. 2.50, žveplo gld. 10. — gld. 12, čaj zeleni ruski I K^o gl. 3.50 do gl. 4, črni gl. 4.50 do gl. 7.

Riž italijanski I. gld. 21. II. gld 22. III. gld. 23. — IV. gld. 24. — V. gld. 25. Rangoon I. gld. 18. 50 II. gld. 17. —

Mast in petrolej. Špoh amerik. v zabojih po 14 do 16 komadov gld 55.50 — gld 56. — 18-21 komadov gld. 54. — gld 54.50 mast angleška Bankroft I^a v sodih gld. 63.50, mast amerik. Wilcox I^a v sodih gld. 61. loj dalmatinski gld. 50. tržaški gld. 51. petrolij v sodih gld. 17. — gld. 17.25 za december - februar gld. 18.50 do gld. 19. v zaboji promptno blago gld. 21.50.—

Domači pridečki — fežol cukrenec (koks) gld. 13.50 bel dolg gld. 13.25 kratak gld. 13. Bohinec rudeč gld. 12.50 mandolon gld. 13.— svetlo rudeč gld. 11.90 — gld 12.— temno rudeč 11.25 rumen gld. 11.25 kanarček gld. 13.25, zelen dolg gld. 11.75, zelen kratak gld. 11.25, mešan gld 9.75.

Te cene razumijo se za novo letošnje blago.— Maslo I. gld. 92.—gld 93.—

Listnica uredništva. Prejeli smo za današnji list mnogo gradiva in morali smo marsikaj odložiti. Dva dopisa smo dobili v zadnjem trenutku. Posebno zanimive stvari, o katerih je želeli, da se hitro priobčijo, naj se blagovoljno tako pošiljajo, da jih uže sredo dobimo. Komna nismo mogli danes vstroči, — vstrožemo prihodnjic; prosimo potrpljenja!

Razpis učiteljskih služeb.

V tem okraju se razpisujeta učiteljski službi enorazrednic v šolskih občinah III. plačilne vrste v Povirji in Štjaku.

Dohodki teh služeb so določeni v dež. š. postavah 10. marcija 1870. in 16. oktobra 1875. Učitelj v Povirji bode tudi užival osebno doklado letnih 100 gold.

Prosilci naj vložijo svoje prošnje previdene z dokazom učiteljske sposobnosti najdalje do 25. decembra t. l. pri dotičnih krajnih šolskih svetih. Prosilci, ki ne služijo v tem okraju, naj prosijo po njem predstavljenih šolsk. oblastih.

C. KR. OKRAJNI ŠOLSKI SVET
v Sežani, 11. nov. 1877.

Koristno naznanilo

prečast. duhovščini.

Tovarna za izdelovanje voščenih sveč, lastnina Alojzija Bader-ja v Gorici, ki je bila odlikovana s sreberno svetinjo in častnim diplomom pri svetovni razstavi v Parizu leta 1855, na Dunaji leta 1873, ravno tako pri razstavah v Gorici, Monakovem in Trstu leta 1871, priporoča svoje sveče iz čistega voska od čebel, ki se ne kidajo in ne onesnažijo altarja. Gorijo, mirno, se ne kidajo in se počasi povžijejo.

Priporočujem toraj prečastiti duhovščini, naj se ne daja motiti po drugih prodajalcih, ki prodajajo sveče, namešane z drugimi tvarinami, kakoršne sveče so po cerkvenih postavah prepovedane.

Cena jim je 2 gl. 68 kr. kilo najboljšo prve vrste,
2 " 33 " " druge vrste.

Plačuje se ob koncu leta, ali pa s 5 kr. odbitka pri kilo, ako se precej plača.

Alojzij Bader,
lastnik.

Oznanilo.

Podpisani ima zalogo voščenih sveč iz tovarne za sveče g. Alojzija Bader-ja v Gorici. Sveče iz te tovarne so bile odlikovane s sreberno svetinjo in častnim diplomom na svetovni razstavi v Parizu leta 1855 in na Dunaji leta 1873, ravno tako pri razstavah v Gorici, Monakovem in v Trstu leta 1871.

Te sveče imajo prednost, da so iz čistega voska od čebel, pa proste vsake druge tvarine, so zboljšane, da se več ne kidajo in ne onesnažijo altarja, kakor poprej.

Cena tem svečam je 2 gl. 68 sld. kilo najboljšo prve vrste,
2 " 33 " " druge vrste.

Plačuje se ob koncu leta.

Prečastita duhovščina se opozoruje, naj se ne daja premotiti od drugih prodajalcev, ki prodajajo sveče, namešane z drugimi, po cerkvenih postavah prepovedanimi tvarinami.

V Kanali ima zalogo
ŠTEFAN KRALJ, bandar.

V Pontoni-evi lekarnici v Gorici v Raštelu

se dobiva:

1. Franzoni-eve sladice, pastilje iz tamarindne škorije. Pomagajo proti nadležnostim v grlu, proti kašlju, hripavosti, prsnem prehlajenju, navadnem in kroničnem kataru, ugajajo posebno pridigarjem, učiteljem in pevcem.

Pazi naj se, da je na vsaki škatli znamenje iznajdecja in na vsaki sladici vtisnjeno ime „Franzoni“.

Zaloga: V Gorici lekarnica Pontoni, v Trstu lekarnica Cignola, v Korminu lekarnica Codolini.

2. Tamarindov izleček, znajdel A. Franzoni. Zarad posebne sestave presega to zdravilo vse druge te vrste. Zdatno namreč pospešuje očvrstjenje krvi, in zdravi trebušne bolezni. Ta prijetna zdravilna pijača obvaruje pred drisko ali diarejo. Steklenica stane 40 sld.

3. Dorsch-ovo olje iz kitovih jeter (Stokfišovo olje) iz Bergen-a na Norveškem.

Steklenica stane 70 sld., naravno belo iz Amescia 1 gld.

4. Krepliva tekočina za konje. Ozdravlja slabost in zateklino na plečih in nogah, obvaruje pred otrpnostjo, krepí utrjene konje, ter jih ohrani čvrste in močne do pozne starosti. Velika steklenica s pudukom stane 1 gold. 20 sld.

5. Anaterinova voda za usta in zoboznajdel A. Franzoni. Je čudovito dobra za snaženje zob, hladi bolečine, zavira bramorke, krepí željosti in ohrani prijetna usta.

Steklenica stane 60 sld.

6. Edina zaloga Moll-ovega Seidlitz prahu, Pagliano-vega sirupa iz Florence, melisnega spirita od beneških mnihov, Wilhelmovega čaja za čiščenje krvi.

OKLIC!

Dobrodelni bazar na Dunaji

prodaja o priliki rusko-turške vojske nasledne reči, ki naj se o božičnih praznikih v nobeni družini ne pogrešajo. Cena je neverjetno nizka.

Za 5 gold. 75 kr. a. v.

dobé se nasledne reči:

1 majhen eleganten glasovir, na katerem dečki in deklice igrati zamorejo naj lepše komade.	1 perzijanski prazničen voz, kterega koza pelje.
1 tako imenovan Wurstel-Theater, v prvem dejanji peklenšček juda vzame.	1 beneško ognjišče, s posebnim pritiskom se pokuže očarano knjezič.
25 krasnih dekoracij za božično drevo.	1 Šimpans (opica), ki ministru jezik kaže.
25 sveč za božično drevo.	1 orijentalno kletko za tiče s tremi tiči, ki vedno pojó.
25 krasnih svečnikov, v ktere se sveče na božično drevo stavijo.	1 egiptovsko stražno hišo, stražar hodi.
1 kineški Mandarin, ki 14 kozolcev prebrne.	1 čarovni mlin.
1 lepo oblečeno punčko, ki je v platenem košek, so vozi, vpije in se giblje.	2 lepa kartona z lesa, razen zapopadek za otroke vsake starosti.

87 kosov!

Vse te navedene reči stanejo skup le 5 gld. 75 kr. a. v.

Naslov ali adresa:

Erster Wiener Weihnachts-Bazar,
Wien, Stadt, Elisabethstrasse 26.

Pošilja se proti poštnem povzetju ali za poslani denar.

Samó z nakazanimi novci se more naročiti:

II. snopič slov. nar. pesni.

Na 22 straneh velike 8. obsega 22 manj poznanih, četverglasno upravljenih domačink. Cena 90 kr. Novi gg. naročniki dobé I in II zvezek za 1 gl. 50 kr. Gluha pisma se prezirajo.

V Kanalu na Goriškem.

Josip Kocijančič

Razstava.

Šolske sestre Notre Dame razstavile so v mestni dvorani nasproti občinskega verta 300 krasnih dobitkov loterije, katero jim je finančno ministerstvo dovolilo za zidanje nove kapele.

Razstava je odprta od 9. ure zjutraj do 4. popoldne in traja od 22. novembra naprej 14 dni.

Vstopnina znaša 10 soldov.

Prodaja konj.

V Bovecu na pošti je nekoliko konj na prodaj. Konji so v najlepših letih; živi kot sajci in sploh za vsako rabo najbolj sposobni.

Več o tem se zvé pri spozej podpisanem.

Bovec 20. nov. 1877.

Alojzij Sorč, c. k. poštar.